

El PP agrana el País Valencià

La constitució dels ajuntaments valencians, el 3 de juliol, ha palesat l'hegemonia municipal del PP. El pacte de progrés, signat pel Bloc, EU i el PSOE, tan sols ha arrabassat una quarantena d'alcaldis a la dreta, que controlarà totes les diputacions i també les tres capitals.

El president Zaplana ja pot estar content. I és que l'hegemonia popular als consistoris del País Valencià és, si més no, insultant. El PP governa a Alacant, Castelló i València, i també a les tres diputacions provincials. Dirigeix les regnes de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i a més controla 23 capitals comarcals. Tota una fita que ens remunta a l'aclaparador control municipal que van exercir els socialistes en la dècada passada i que ha arrodonit la majoria absoluta de Zaplana en les Corts Valencianes. Ni les amenaces dels dirigents d'Unió Valenciana durant la campanya, quan asseguraven que donarien el seu suport a qualsevol partit menys al PP, ni el pacte de progrés subscrit pel Bloc, Esquerra Unida i el PSOE han pogut fer ombra als populars. En aquest sentit, les xifres han parlat clarament. El PP ha aconseguit 278 alcaldies, enfront de les 185 socialistes, de les 19 nacionalistes, de les 15 d'UV, i de les 13 d'Esquerra Unida.

El pacte municipal de progrés no ha donat els fruits esperats, ni ha retallat la majoria consolidada del PP. I ha estat així, no per incompliments flagrants dels signants, sinó perquè la distància entre la dreta i l'esquerra, en aquests comicis, ha estat senzillament exagerada i impossible de capgirar. Si juguem als símilis bèl·lics, el pacte de progrés no ha guanyat la guerra, però sí que ha obtingut algunes batalles que per als progressistes poden considerar-se simbòliques. És el cas de Gandia, d'Alzira o d'Alcoi,

ciutats mitjanes en les quals gràcies a la suma de les formacions d'esquerra el PP no ha aconseguit l'alcaldis, que se li nega tants anys. Fet i fet, el pacte municipal ha facilitat l'accés de governs de progrés a més de quaranta alcaldies, com ara Godella (Horta), Lliria (Camp del Túria) o Castelló de la Ribera, entre d'altres.

La valoració dels partits esmentats ha estat "positiva" i tots tres,

Ni les amenaces d'UV, ni el pacte de progrés subscrit pel Bloc, EU i PSOE, han fet ombra a l'hegemonia del PP als consistoris del País Valencià.

PSOE, Bloc i EU, han assenyalat que s'han respectat els acords en més d'un 80% de les corporacions, allà on hi havia possibilitats. Cal tenir en compte que el pacte signat fa dues setmanes ni tan sols vinculava el vot dels col·lectius locals. Cada partit, en cada poble, disposava de total llibertat en els seus moviments. I això, només això, pot explicar les "disfuncions" que tant Joan Ribó, coordinador d'EU, com Pere Mayor, portaveu nacional del Bloc, ja van assenyalar abans de la constitució dels ajuntaments.

Així, trobem que a Cullera (Ribera Baixa), Alternativa Progressista de Cullera, una formació propera a EU, no ha aconseguit el suport del PSOE i, per tant, no ha obtingut la desitjada alcaldia, que s'ha quedat en mans dels populars. També trobem que a Monòver (Valls del Vinalopó), Esquerra Unida i un grup d'independents ha votat al candidat popular. O que a Gata (Marina Alta), el Bloc no ha donat suport a l'aspirant socialista i sí al del PP. Altres exemples on l'entesa no ha estat factible —en benefici del PP—, han estat Callosa d'en Sarrià, Biar o Ontinyent.

La capital de la Vall d'Albaida és l'exemple paradigmàtic de l'escassa entesa que els partits de l'esquerra mostren en molts municipis valencians. Després de setze anys consecutius en què els nacionalistes havien donat el seu vot al PSOE, el Bloc va decidir, passat el 13-J, que qualsevol pacte tenia una condició *sine qua non*. Ara, l'alcaldis havia de ser per al candidat nacionalista, això sí, amb un pacte estable amb el PSOE i EU. Els dirigents del Bloc estaven cansats de cedir als socialistes cada legislatura el seu vot i que després, per exemple en les negociacions per cobrir el consell d'administració de la Caixa d'Ontinyent, quedaren marginats. El mal ambient no contribuïa a cap pacte i els socialistes no acceptaven cap acord que no els perpetuara en l'alcaldis. Així doncs, s'albirava una solució complicada. Fins i tot, dirigents socialistes de la Vall d'Albaida apostaven perquè el Bloc regira l'Ajunta-

ment, per tal d'evitar que el PP obtinguera, per primera vegada des de la instauració de la democràcia, la vara d'alcalde. El dissabte 3 de juliol, però, no hi va haver acord i el PP i la seua candidata, Lina Insa, com a llista més votada, accediren al consistori ontinyentí. Aquest exemple, potser, és l'altra cara de la moneda del pacte de progrés.

Totes aquestes disfuncions, en els pobles on era possible un pacte d'esquerra, permetran al PP controlar uns 10.000 milions més de pessetes, cada any. EL TEMPS ha fet aquesta suma aproximada a partir dels pressupostos dels ajuntaments abans comentats, on s'ha trencat l'esperit del pacte de progrés. Amb tot, aquesta milionada, que en cas de pacte hauria gestionat l'esquerra, és una quantitat modesta. Sobretot, si s'atén als pressupostos de les capitals, que sobrepassen els 150.000 milions, o els de les diputacions, que si fa no fa administren una quantitat semblant.

D'altra banda, la constitució dels ajuntaments també ha deixat exemples patents de les complexes i enrevessades relacions polítiques que les diverses formacions poden arribar a establir en cada municipi. Així, trobem pactes PSOE-PP-Bloc a Torreblanca per tal de llevar l'alcaldia als independents. Trobem pactes EU-Bloc-PP-UV a Silla per no deixar repetir mandat a l'aspirant socialista o també acords PSPV-UV a Orpesa (Plana Alta) o Bloc-UV-PSOE a Roglà i Corberà (Costera). A més, s'hi donen combinacions com que el PP vote el candidat nacionalista per no veure governar el regidor socialista, cas de Bellreguard o Rafelcofer (Sator), o de Sueca. O situacions on el PP dóna el seu vot a EU perquè no governe el PSOE, tal i com ha succeït finalment a Bunyol.

Siga com siga, el PP ha aconseguit una majoria suficient que li permet encarar la legislatura amb una tranquil·litat que no té la resta de partits, tal vegada amb l'excepció del Bloc, en el qual Pere Mayor ha vist reforçat amb un 96% dels vots els seus càrrecs. El PSOE s'ha vist sumit, una altra vegada, en la voràgina de les llui-

ARXIU / RAFA GIL

D'esquerra a dreta, José Luis Gimeno, alcalde de Castelló, Fernando Giner, president de la Diputació de València, Joaquín Ripoll, conseller de Presidència, Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló, Julio de Espana, president de la Diputació d'Alacant, i Manuel Tarancón, ex-president de la Diputació de València. Tots membres del PP, el dia del míting central de Zaplana a la plaça de bous de València.

tes internes entre les famílies. La proposta de la gestora, dirigida pels ciscaristes, sobre els diputats provincials ha provocat malestar en quatre comarques, que no han acceptat el dirigisme de la direcció, la qual ha amenaçat amb expedients i expulsions. UV està, per la seua part, partida en dos corrents: el que vol modernitzar el partit i trencar amb la caverna, i el

que vol retornar als quaters d'hivern i destapar el pot de les essències més reaccionàries. És ací on s'ha d'incloure la fuga de regidors regionalistes als grups mixtos. Diuen, com en el cas de l'alcalde de Xeresa, Ciprià Fluixà, que no volen continuar en un vaixell que navega a la deriva.

Salvador Giménez

LECTURES D'ESTIU AMB 314

- 1. ELS MISTERIS DE PARÍS**
 Edgar Allan Poe
 Llibres Clau núm. 20
 152 pàgs. 1.400 pts.
- 2. L'ASE D'OR**
 Apuleu
 Llibres Clau núm. 22
 168 pàgs. 1.500 pts.
- 3. VIATGE A WINONA**
 Armand Company
 Col·lecció El Grill núm. 54
 156 pàgs. 1.350 pts.
- 4. OLGA**
 Chiara Zocchi
 Col·lecció El Grill núm. 53
 160 pàgs. 1.400 pts.

Si esteu interessats a rebre qualsevol d'aquests llibres podeu demanar-los per correu, correu electrònic o per telèfon a la llibreria Tres i Quatre fent constar la forma de pagament (Visa o reemborsament)
Llibreria Tres i Quatre.
 C/ Pérez Boyer, 11, 46002 València.
 Tel. 963.529.110. e-mail 314@arrakis.es